

Դանիելի գիրք — հարյուր յոթանասուներկուերորդ

Ֆաթիմայի ստվերը. Կաթոլիկ Եկեղեցու մարգարեական տեսիլքների
հետևում կանգնած սատանայական ազդեցության բացահայտումը

Jeff Pippenger
2024-04-02

Ֆաթիմայի մարգարեությունը Սատանայի նախապատրաստական գործն էր՝ Կաթոլիկ Եկեղեցին պատրաստելու, որ նա իր կազմակերպությունը հանձնի իրեն, երբ նա անձնավորի Քրիստոսին, որովհետև դա «Սատանայի գործության գլուխգործոցն է՝ նրա ջանքերի հուշարձանը՝ իրեն գահի վրա նստեցնելու՝ երկիրը իր կամքի համաձայն կառավարելու համար»։ Նրանք, ովքեր չեն օգտվի այն մարգարեական վկայությունից, որը մատնանշում է Ֆաթիմայի դերը կաթոլիկությունը առաջնորդելու մեջ, Սատանայի՝ հրաշքներ գործելու կարողությանը հավատալու իրենց անպատրաստականության պատճառով, իրենց դնում են խաբվելու վտանգի առաջ։ Ֆաթիմայի մարգարեությունն անդրադառնում էր կաթոլիկության ներսում ընթացող ներքին պայքարին և կաթոլիկության պատերազմին աթեիզմի դեմ։

Կաթոլիկության պատերազմը աթեիզմի դեմ Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ խոսքի թեման է։ Այդ պայքարի պատկերը սկսվում է 1798 թվականին՝ քառասուներորդ խոսքում։ Այն սկսվեց այն ճակատամարտով, որի ընթացքում Նապոլեոնը՝ հարավի թագավորը, 1798 թվականին պապին գերեվարեց, իսկ այդ խոսքի ներսում տրված վկայությունն այնուհետև ավարտվում է նրանով, որ հյուսիսի թագավորը 1989 թվականին swept away է անում հարավի թագավորին։ Այդ պատմության սահմաններում (1798-ից մինչև 1989), 1917 և 1918 թվականներին այդ երկու հակառակորդներից յուրաքանչյուրը նշանավորվում է մարգարեական խորհրդանիշով, որը միավորում է երկուսի վկայությունները՝ միաժամանակ պահպանելով խոսքի ընդհանուր թեման։ Ֆաթիմայի մարգարեությունը, անկասկած, սատանայական մարգարեություն է, բայց այն Աստծո մարգարեական Խոսքի թեման է, և ուստի պատմություն է, որը պետք է ճիշտ կերպով հասկացվի։

«Այս ժամանակ հոգու համար միակ ապահովությունը ամեն քայլափոխի հարցնելն է. «Ի՞նչ է Տերն ասում Իր ծառային»։ Տիրոջ խոսքը մնում է հավիտյան։ Աստվածաշունչը պետք է լինի մեր առաջնորդող գիրքը, և մարդկանց իմաստությանը դիմելու ու սահմանափակ մահկանացուների պնդումները որպես աստվածային ճշմարտություն ընդունելու փոխարեն՝ մենք պետք է քննական ենք մարգարեության հաստատուն խոսքը։ Աստված խոսել է, և Նրա խոսքը հուսալի է, և մենք պետք է մեր հավատը հանգչեցնենք «Այսպես է ասում Տերը»-ի վրա։ Աստված կամենում է, որ ուսումնասիրենք մեր շուրջը տեղի ունեցող իրադարձությունները և դրանք համեմատենք Իր խոսքի կանխասացությունների հետ, որպեսզի հասկանանք, որ ապրում ենք վերջին օրերում։ Մենք ուզում ենք մեր

Աստվածաշնչերը, և ուզում ենք իմանալ, թե ինչ է այնտեղ գրված: Մարգարեության ջանասեր ուսումնասիրողը կպարզևատրվի ճշմարտության հստակ հայտնություններով, որովհետև Հիսուսն ասաց. «Քո խոսքը ճշմարտություն է»»: Signs of the Times, October 1, 1894.

Երրորդ վստահված պատերազմում, ինչպես ներկայացված է Դանիել տասնմեկի տասներեքից տասնհինգ համարներում, ներկայացվում է այն իշխանությունը, որ ինքն իրեն բարձրացնում է՝ տեսիլքը հաստատելու համար: Այդ համարը կատարվեց մ.թ.ա. 200 թվականին, երբ «Հռոմեացիները միջամտեցին ի նպաստ Եգիպտոսի երիտասարդ թագավորի» և «վճռեցին, որ նա պետք է պաշտպանվի Անտիոքոսի և Փիլիպպոսի կողմից ծրագրված կործանումից»: Այդ համարը և մ.թ.ա. 200 թվականի պատմությունը ցույց են տալիս, որ Կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ, թուլացած Պուտինի փոխարինողին պաշտպանելու պատրվակով, այն ժամանակ, երբ Միացյալ Նահանգները և Միավորված ազգերի կազմակերպությունը (ՄԵԼԿՈՍՐ և Մակեդոնիայի Փիլիպպոսը) որոշել են վերցնել ռուսական տարածքները և բաժանել դրանք իրենց փոխադարձ շահի համար, պապական Հռոմը (Տյուրոսի պոռնիկը) կսկսի հնչեցնել իր երաժշտությունը, երբ սկսի դուրս գալ՝ երկրի թագավորների հետ պոռնկություն գործելու:

533 թվականը, և Հուստինիանոսի հրովարտակը այնժամ պիտի կրկնվի, ինչպես մարգարեաբար ներկայացված է Հայտնություն գրքի տասներեքերորդ գլխի երկրորդ համարում, որը ցույց է տալիս, որ վիշապը (հեթանոսական Հռոմը) պապականությանը պիտի տար երեք բան:

Եվ այն գազանը, որ տեսա, նման էր ընձառյուծի, և նրա ոտքերը՝ արջի ոտքերի պես, իսկ նրա բերանը՝ առյուծի բերանի պես. և վիշապը նրան տվեց իր գործությունը, իր աթոռը և մեծ իշխանություն: Հայտնություն 13:2.

Հեթանոսական Հռոմի վիշապը իր «աթոռը» (Հռոմ քաղաքը) հանձնեց պապականությանը 330 թվականին, երբ Կոստանդինը իր մայրաքաղաքը տեղափոխեց Կոստանդնուպոլիս: Կլովիսը 496 թվականից սկսած իր ռազմական «գործությունը» տվեց պապականությանը, իսկ 533 թվականին Հուստինիանոսը քաղաքացիական «իշխանությունը» տվեց պապականությանը: Հինգ տարի անց հեթանոսական Հռոմը պապականությանը գահ բարձրացրեց, ինչպես ներկայացված է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնվեցերորդ, երեսունմեկերորդ և քառասունմեկերորդ համարներում: Երբ Միացյալ Նահանգները հաղթի երրորդ միջնորդավորված պատերազմը, պապականությունը կհաղթի Ռուսաստանի կոմունիստական գործությանը, որը Ֆատիմայի մարգարեության նյութն է: Միջնորդավորված պատերազմները կրում են ճշմարտության կնիքը, որովհետև բոլոր երեք ճակատամարտերն իրականացվում են պապականության միջնորդ բանակի միջոցով:

Պապական առաջին և վերջին փոխանորդ բանակը Միացյալ Նահանգներն են (ուրացող բողոքականություն): Միջին փոխանորդ բանակը Ուկրաինայի նացիստներն են, որոնք նաև Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ընթացքում կաթոլիկական փոխանորդ բանակն էին ընդդեմ կոմունիստական Ռուսաստանի: Կան երեք համաշխարհային

պատերազմներ, և կան երեք փոխանորդ պատերազմներ: Թե՛ համաշխարհային պատերազմների, թե՛ փոխանորդ պատերազմների երկրորդ պատերազմը նացիզմն էր: Ուկրաինայում ընթացող ներկայիս պատերազմը սահմանագծի պատերազմն է, որը նախ առաջին անգամ կատարեց տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարները Ռափիայի ճակատամարտում: Ուկրաինայում պատերազմն այժմ իրականացվում է երրորդ վայ-ի իսլամի երեք հարվածներից երկրորդի ժամանակ, թեև իսլամը ներքաշված չէ այդ առանձնահատուկ պատերազմի մեջ:

Առաջին հարվածը եղավ հոգևոր Փառավոր երկրի դեմ՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և երեք հարվածներից վերջինը լինելու է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և դարձյալ լինելու է հոգևոր Փառավոր երկրի դեմ: Երրորդ վայ-ի իսլամի երեք հարվածներից երկրորդը եղավ բառացի հին Փառավոր երկրի դեմ՝ 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին: Այդ պատերազմը տեղի է ունենում նույն տարածքում, որտեղ Պտղոմեոսը հաղթանակ տարավ Ռաֆիայի ճակատամարտում: Հիսուսն ասաց, որ վերջին օրերում կլինեն պատերազմներ և պատերազմների լուրեր:

Պատերազմները, որոնց մասին խոսեց Հիսուսը, տեղի են ունենում այն պատմության մեջ, երբ յուրաքանչյուր տեսիլքի ազդեցությունը կատարվում է, և այդ փաստը արձանագրել է Եզեկիելը: Այդ պատմության մեջ ներկայացված են իսլամի երրորդ վայի գալուստը, միջնորդավորված պատերազմների երկրորդ և երրորդ ճակատամարտերը, Ամերիկյան քաղաքացիական պատերազմի կրկնությունը, Ամերիկյան հեղափոխական պատերազմի կրկնությունը: Այս պատերազմները կատարվում են հարյուր քառասունչորս հազարների կնքման պատմության ընթացքում, և շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Տերը Իր բանակը կբարձրացնի որպես դրոշ, երբ սկսվի վերջին՝ երրորդ համաշխարհային պատերազմը, և երբ երրորդ վայի իսլամը սաստկացնի իր ազդերին բարկացնելու գործը:

Եվ դուք պիտի լսեք պատերազմների և պատերազմների լուրերի մասին. զգո՛ւյ՛ջ եղեք, որ չխռովվեք, որովհետև այս բոլոր բաները պետք է լինեն, բայց վախճանը դեռ չէ: Որովհետև ազգ պիտի ելնի ազգի դեմ, և թագավորություն՝ թագավորության դեմ. և պիտի լինեն սովեր, համաճարակներ և երկրաշարժեր՝ զանազան վայրերում: Այս ամենը երկանց սկիզբն է: Մատթեոս 24:6–8.

Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ Աստծու ժողովրդի երկու դասերը որոշվում են նրանց տեսնելու և լսելու կարողությամբ:

Ահա թե ինչու նրանց առականերով են խոսում, որովհետև նայելով՝ չեն տեսնում, և լսելով՝ չեն լսում, ոչ էլ հասկանում: Եվ նրանց վրա կատարվում է Եսայի մարգարեությունը, որ ասում է. «Լսելով պիտի լսեք և չհասկանաք, և նայելով պիտի տեսնեք ու չընկալեք. որովհետև այս ժողովրդի սիրտը բթացել է, և նրանց ականջները ծանրալուր են դարձել, և իրենց աչքերը փակել են, որպեսզի երբևէ իրենց աչքերով չտեսնեն, ականջներով չլսեն, սրտով չհասկանան ու չդառնան, և Ես նրանց չբժշկեմ»: Իսկ երանելի են ձեր աչքերը, որովհետև տեսնում են, և ձեր ականջները, որովհետև լսում են: Մատթեոս 13:13–16.

Այդ ժամանակահատվածում, որը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, Հիսուսն ասաց. «պատերազմների և պատերազմների լուրերի մասին պիտի լսեք»: Հայտնության գրքում Հովհաննեսը ներկայացնում է նրանց, ովքեր լսում են Քրիստոսի ձայնը:

Տիրոջ օրը ես Հոգու մեջ էի, և իմ հետևից մի մեծ ձայն լսեցի՝ փողի ձայնի պես: Հայտնություն 1:10.

Նրա լսած «ձայնը» «ինչպես փող» էր, իսկ փողը պատերազմի խորհրդանիշ է, և նա ձայնը լսեց իր հետևից: Այնուհետև նա շրջվեց՝ տեսնելու ձայնը:

Եվ ես դարձա՝ տեսնելու այն ձայնը, որ խոսում էր ինձ հետ: Եվ դառնալով՝ տեսա յոթ ոսկե աշտանակներ. և յոթ աշտանակների մեջ՝ Մարդու Որդուն նման մեկը, մինչև ոտքերը հասնող զգեստով հագնված և կրծքի մոտ ոսկե գոտիով գոտևորված: Նրա գլուխը և մազերը սպիտակ էին՝ բրդի պես, ձյան պես սպիտակ, և նրա աչքերը՝ ինչպես կրակի բոց. և նրա ոտքերը նման էին նուրբ պղնձի, ինչպես թե հնոցում շիկացած լինեին, և նրա ձայնը՝ ինչպես շատ ջրերի ձայն: Եվ նա իր աջ ձեռքում ուներ յոթ աստղ, և նրա բերանից դուրս էր գալիս սուր երկսայր սուր, և նրա դեմքը՝ ինչպես արեգակը, որ շողում է իր գործությամբ: Եվ երբ նրան տեսա, նրա ոտքերի մոտ ընկալ իբրև մեռած: Եվ նա իր աջ ձեռքը դրեց ինձ վրա՝ ասելով ինձ. «Մի՛ վախեցիր. ես եմ Առաջինը և Վերջինը»: Հայտնություն 1:12–17.

Քրիստոսի այն տեսիլքը, որ Հովհաննեսը տեսավ, երբ դարձավ՝ տեսնելու ձայնը, նույն տեսիլքն էր, որ Դանիելը տեսավ տասներորդ գլխում, նույն տեսիլքը, որ Եսայիան տեսավ վեցերորդ գլխում, և նույն այն տեսիլքը, որ Պողոսը տեսավ, երբ տեսավ յոթ որոտների պատմությունը:

«Խոնարհությունը անբաժանելի է սրտի սրբությունից: Որքան հոգին մոտենում է Աստծուն, այնքան առավելապես խոնարհվում և հնազանդվում է: Երբ Հորը փոթորկի միջից լսեց Տիրոջ ձայնը, բացականչեց. «Զգվում եմ ինքս ինձանից և ապաշխարում եմ փոշու և մոխրի մեջ»: Երբ Եսայիան տեսավ Տիրոջ փառքը և լսեց քերովբեներին, որոնք աղաղակում էին. «Սուրբ, սուրբ, սուրբ է Զորաց Տերը», նա բացականչեց. «Վա՛յ ինձ, որովհետև ես կորսված եմ»: Դանիելը, երբ սուրբ պատգամաբերի այցելությունն ստացավ, ասում է. «Իմ գեղեցկությունն իմ մեջ ապականության վերածվեց»: Պողոսը, երրորդ երկինք հափշտակվելուց և այնպիսի բաներ լսելուց հետո, որոնց մասին մարդուն արտոնված չէ խոսել, իր մասին ասում էր, թե ինքն է «բոլոր սրբերից ամենափոքրի՛ց էլ փոքրագույնը»: Հենց սիրելի Հովհաննեսն էր, որ հենվել էր Հիսուսի կրծքին և տեսել էր Նրա փառքը, որ ընկավ հրեշտակների առաջ իբրև մեռյալ: Որքան ավելի մոտիկից և անընդհատ նայենք մեր Փրկչին, այնքան ավելի քիչ բան կտեսնենք մեր մեջ, որ արժանի լինի հավանության»: Signs of the Times, April 7, 1887.

Երբ Գաբրիելը Դանիելին մեկնեց տեսիլքը, նա ներկայացրեց տասնմեկերորդ գլխի մարգարեական իրադարձությունները: Այդ իրադարձությունները պատերազմի նկարագրություն են, և այդ պատերազմների պատկերման մեջ կանացի «mareh»-ի պատճառական տեսիլքը, արտահայտված որպես «marah», պատճառ եղավ, որ Դանիելը փոխակերպվի Քրիստոսի պատկերին: Երբ Քրիստոսն ասում է, թե պատերազմների և

պատերազմների լուրերի մասին պիտի լսեք, Նա մատնանշում է այն պատերազմները, որոնք ներկայացված են Դանիելի տասնմեկերորդ գլխում: Նա նաև ցույց է տալիս, որ այն տեսիլքը տեսնելու համար, որը դիտողին փոխում է Իր պատկերին, դու պետք է հետ դառնաս, որովհետև ձայնը քո հետևում է: Դանիելի տասնմեկերորդ գլխում ներկայացված պատերազմները այն պատերազմների նկարագրություններն են, որոնք տեղի են ունեցել անցյալ պատմության մեջ: Անցյալում այդ պատերազմների մասին լսելով՝ մարդը խրատվում է այժմ տեղի ունեցող պատմության վերաբերյալ, բայց միայն եթե նա տեսնելու աչքեր և լսելու ականջներ ունի:

Երբ Եզեկիելը գրի առավ, որ պիտի գա Ժամանակի մի կետ, երբ տեսիլքն այլևս չէր երկարաձգվի, դա կապված էր Եզեկիելի՝ երկնային սրբարանի տեսիլքի հետ, որտեղ, ի թիվս այլ բաների, Եզեկիելը տեսավ «անիվների մեջ անիվներ», որոնք Քույր Ուայթը նույնացնում է մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցության հետ:

«Քեբար գետի ափերին Եզեկիելը տեսավ մի մրրիկ, որ թվում էր՝ գալիս է հյուսիսից, «մի մեծ ամպ, և իր մեջ ինքն իրեն պարփակող կրակ, և նրա շուրջը՝ պայծառություն, և նրա միջից՝ ինչպես սաթի գույնը»: Իրար հատող բազմաթիվ անիվներ շարժվում էին չորս կենդանի էակների կողմից: Այս ամենից բարձր «գահի կերպարանք կար, ինչպես շափուղա քարի տեսքը. և գահի կերպարանքի վրա մարդու նմանության կերպարանք էր՝ նրա վերևում»: «Եվ քերովբեների մեջ նրանց թների տակ երևում էր մարդու ձեռքի կերպարանքը»: Եզեկիել 1:4, 26; 10:8: Անիվներն իրենց կառուցվածքով այնքան բարդ էին, որ առաջին հայացքից թվում էին խառնաշփոթ. սակայն շարժվում էին կատարյալ ներդաշնակությամբ: Երկնային էակները, որոնց պահպանում և առաջնորդում էր քերովբեների թների տակ եղող ձեռքը, շարժման էին դնում այդ անիվները. նրանց վերևում՝ շափուղա գահի վրա, Հավիտենականն էր. և գահի շուրջը՝ ծիածանը՝ աստվածային ողորմության խորհրդանշանը»:

«Ինչպես որ անիվանման բարդ կառուցվածքները գտնվում էին քերովբեների թների տակ եղող ձեռքի առաջնորդության ներքո, այնպես էլ մարդկային իրադարձությունների բարդ ընթացքը գտնվում է աստվածային վերահսկողության ներքո: Ազգերի կովի և խռովության մեջ անգամ, Նա, որ նստում է քերովբեների վերևում, դեռևս առաջնորդում է երկրի գործերը»:

«Ազգերի պատմությունը, որոնք մեկը մյուսի հետևից զբաղեցրել են իրենց հատկացված ժամանակն ու տեղը՝ անգիտակցաբար վկայելով այն ճշմարտության մասին, որի իմաստը իրենք իսկ չէին ճանաչում, խոսում է մեզ հետ: Այսօրվա յուրաքանչյուր ազգի և յուրաքանչյուր անհատի Աստված Իր մեծ ծրագրում մի տեղ է հատկացրել: Այսօր մարդիկ և ազգերը չափվում են այն Արդարի ձեռքի ուղղալարով, Ով երբեք չի սխալվում: Բոլորը իրենց իսկ ընտրությամբ որոշում են իրենց ճակատագիրը, և Աստված կառավարում է ամեն բան՝ Իր նպատակների իրականացումը գործադրելու համար»:

«Այն պատմությունը, որը մեծ ԵՄ ԵՄ-ը նշանավորել է Իր խոսքում՝ մարգարեական շղթայում օղակ առ օղակ միացնելով՝ անցյալի հավիտենությունից մինչև ապագայի հավիտենություն, մեզ հայտնում է, թե այսօր որտեղ ենք գտնվում դարերի ընթացքի

մեջ, և թե ինչ կարելի է ակնկալել գալիք ժամանակում: Այն ամենը, ինչ մարգարեությունը կանխասել էր, որ պիտի կատարվեր մինչև ներկա ժամանակը, արձանագրված է եղել պատմության էջերում, և մենք կարող ենք վստահ լինել, որ այն ամենը, ինչ դեռ պիտի գա, իր կարգով պիտի կատարվի:»

«Բոլոր երկրային տիրապետությունների վերջնական տապալումը ճշմարտության խոսքում հստակորեն մարգարեացված է: Այն մարգարեության մեջ, որ արտասանվեց այն ժամանակ, երբ Աստուծոց դատավճիռ հռչակվեց Իսրայելի վերջին թագավորի վրա, տրված է այդ պատգամը»: Education, 178, 179.

Առաջին հայացքից խառնաշփոթ թվացող բարդ անիվները մարդկային իրադարձությունների այն բարդ ընթացքն են, որ ներկայացված է ազգերի կովի և խռովության մեջ: Այն պատմությունը, որ Քրիստոսը նախանշել է Իր Խոսքում, մեզ հայտնում է, թե որտեղ ենք մենք, և այդ կերպ նույնականացնում է բոլոր երկրային տիրապետությունների վերջնական կործանումը: Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակն այն տեղն է, որտեղ յուրաքանչյուր տեսիլքի ազդեցությունը իրագործվում է, և այդ պատմության շրջանակում անիվները ներկայացնում են պատերազմներն ու պատերազմների լուրերը, որոնք Քրիստոսը բնորոշեց որպես «վշտերի սկիզբ»: Վշտերի սկիզբը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, որովհետև հենց այդ ժամանակ սկսվեց հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը, և կնքող հրեշտակը Իր նշանն է դնում նրանց վրա, ովքեր հեծում ու ողբում են այն պղծությունների համար, որ գործվում են եկեղեցու և երկրի մեջ:

Երկրում ընթացող պատերազմները վիշտ են պատճառում նրանց, ովքեր տեսնում և լսում են, թե ինչ են ներկայացնում այդ պատերազմները: Կնքման պատմությունը բացահայտում է բոլոր երկրային թագավորությունների վերջին տապալումը, և այդ թագավորությունների տապալումը նշմարվել է անցյալի մարգարեական պատմության մեջ: Երբ Եսային, վեցերորդ գլխում, տեսավ նույն տեսիլքը, ինչ Հովհաննեսը, Դանիելը, Եզեկիելը, Հոբբը և Պողոսը, նա կամավորեց այդ ժամանակի համար պատգամը ներկայացնելու, բայց հարցրեց, թե որքան ժամանակ պիտի ներկայացնեք այդ պատգամը:

Եվ ես լսեցի Տիրոջ ձայնը, որ ասում էր. «Ո՞ւմ ուղարկեմ, և ո՞վ պիտի գնա մեզ համար»: Այն ժամանակ ես ասացի. «Ահա ես եմ, ինձ ուղարկի՛ր»: Եվ Նա ասաց. «Գնա՛ և ասա՛ այս ժողովրդին. “Լսելով պիտի լսեք, բայց չպիտի հասկանաք, և տեսնելով պիտի տեսնեք, բայց չպիտի ըմբռնեք: Թանձրացրո՛ւ այս ժողովրդի սիրտը, ծանրացրո՛ւ նրանց ականջները և կուրացրո՛ւ նրանց աչքերը, որպեսզի չտեսնեն իրենց աչքերով, և չլսեն իրենց ականջներով, և չհասկանան իրենց սրտով, և չդառնան, և չբժշկվեն”»: Այն ժամանակ ես ասացի. «Տե՛ր, մինչև ե՞րբ»: Եվ Նա պատասխանեց. «Մինչև որ քաղաքներն ամայանան՝ առանց բնակչի, և տները՝ առանց մարդու, և երկիրը բոլորովին ամայի դառնա, և Տերը մարդկանց հեռու տանի, և երկրի մեջ մեծ լքում լինի»: Եսայիա 6:8–12:

Եսայիային տրված պատասխանը այն էր, որ նա պիտի ներկայացնի պատգամը, մինչև որ «երկիրը բոլորովին ավերվի»: Կնքման պատգամը տրվում է պատերազմի ժամանակ,

և այդ պատերազմը հատուկ կերպով նույնացվում է որպես այն «marah» տեսիլքի մեկնությունը, որը բոլոր մարգարեները տեսան: Արտաքին պատգամը նախատեսված է ներքին փորձառությունն առաջ բերելու համար, բայց միայն նրանց մեջ, ովքեր «կլսեն»:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմում պապականության նացիստական վստահված բանակի կապը՝ տող առ տող, համընկնում է երկրորդ վստահված պատերազմում երկրորդ վստահված բանակի հետ, և հենց երկրորդ համաշխարհային պատերազմն ինքնին համընկնում է երկրորդ վստահված պատերազմի հետ: Երկրորդ վստահված պատերազմի կապը Ռաֆիայի սահմանային պատերազմի հետ, որը այժմ կրկնվում է Ուկրաինայում, աշխարհագրորեն կապված է երրորդ վայի իսլամի երկրորդ հարվածի հետ, որը սկսվեց 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին, և ներկայացնում է մարգարեական անիվներ անիվների մեջ:

1999 թվականին լույս տեսավ Ջոն Քորնուելի գրած մի գիրք: Այդ ժամանակ Ջոն Քորնուելը Անգլիայի Քեմբրիջ քաղաքի Jesus College-ի ավագ գիտաշխատող էր, ինչպես նաև մրցանակակիր լրագրող և հեղինակ: Գիրքը վերաբերում էր Հռոմի այն պապի դերին, որը իշխում էր Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ընթացքում: Գիրքը սկսվում է ապագա պապի պապից, որը Պիոս IX պապի՝ Pio Nono անունով հայտնի անձի, աջ ձեռքն էր: 1849 թվականին հանրապետական խուժանը հարձակվեց Վատիկանի համալիրների վրա, և Պիոս IX պապը փախավ Հռոմ քաղաքից: Այն մարդը, որին նա իր հետ տարավ աքսոր, Եվգենիո Պաչելլի պապն էր: Եվգենիո Պաչելլին Պիոս IX պապի աջ ձեռքի թոռն էր, և նա հետագայում դարձավ Պիոս XII, իսկ Եվգենիո Պաչելլի մասին գիրքը վերնագրված էր «Հիտլերի պապը. Պիոս XII-ի գաղտնի պատմությունը»:

Գրքում Քորնուելը քննում է, թե ինչ չափով էր Պիոս XII պապը, որը նախկինում կարդինալ Եվգենիո Պաչելլին էր, տեղյակ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ընթացքում նացիստական վարչակարգի կողմից հրեաների հալածանքներին և ինչպես արձագանքեց դրանց: Նա ցույց է տալիս, որ Պիոս XII-ի հրապարակային լռությունը և Հոլոքոստը դատապարտելու գործում գործողության բացակայությունը պատերազմի ընթացքում ի ցույց դրեցին նրա անբարոյական առաջնորդությունը:

Քորնուելը ներկայացնում է Պիոս XII-ի պապության պատմական համատեքստը՝ ներառյալ նրա դիվանագիտական անցյալը և ժամանակի բարդ քաղաքական իրադրությունները: Նա քննում է Վատիկանի մոտեցումը նացիստական Գերմանիայի հետ գործելու հարցում: Քորնուելը նշում է, որ Պիոս XII-ը ձախողեց հրապարակավ խոսել Հոլոքոստի դեմ և միջամտել հալածվող հրեաների օգտին, որովհետև նա, որպես կարդինալ 1933 թվականին, կնքել էր Հիտլերի հետ կոնկորդատ, որը խոստանում էր կաթոլիկների հնազանդությունը Հիտլերի գործին:

Մենք այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից հետո որոշ նացիստական պատերազմական հանցագործներ կարողացան խուսափել արդարադատությունից՝ փախչելով տարբեր երկրներ, այդ թվում՝ Հարավային Ամերիկայի մի քանի երկրներ:

Հարավային Ամերիկա փախչելու և այնտեղ հասնելու համար նրանց գործադրած հիմնական եղանակները ներառում էին՝

Ռատլայններ . ռատլայնները գաղտնի փախուստի ուղիներ էին, որոնք ստեղծվել էին տարբեր կազմակերպությունների, այդ թվում՝ Կաթոլիկ եկեղեցու և համակրող հետախուզական ծառայությունների կողմից, որպեսզի օգնեն նացիստներին և այլ փախստականների փախչել Եվրոպայից: Այս ուղիները հաճախ ներառում էին կեղծ ինքնությունների, կեղծված փաստաթղթերի և մաքսանենգության ցանցերի օգտագործումը՝ նրանց անցումը դեպի ապահով ապաստարաններ, այդ թվում՝ Հարավային Ամերիկա, դյուրացնելու համար:

Կեղծված փաստաթղթեր. Բազմաթիվ նացիստ փախստականներ ձեռք էին բերում կեղծված անձնագրեր, վիզաներ և այլ ճանապարհորդական փաստաթղթեր՝ իրենց իրական ինքնությունը թաքցնելու և բռնվելուց խուսափելու համար: Նրանք այս փաստաթղթերն օգտագործում էին չեզոք կամ համակրող երկրների միջով ճամփորդելու համար՝ նախքան Հարավային Ամերիկա հասնելը:

Իշխանությունների մեղսակցություն . որոշ դեպքերում հարավամերիկյան երկրների համակրական պաշտոնյաները աչք էին փակում նացիստ փախստականների ներկայության վրա կամ գործունե կերպով օգնում էին նրանց՝ խուսափելու բռնվելուց: Որոշ կառավարություններ, մասնավորապես նրանք, որոնք ունեին նացիստական գաղափարախոսությանը համակրող ավտորիտար վարչակարգեր, ապաստան էին տրամադրում այդ անձանց:

Իրավական բացեր. որոշ նացիստ պատերազմական հանցագործներ օգտվեցին իրավական բացերից կամ Հարավամերիկյան երկրների արտահանձնման մեղմ օրենքներից՝ Եվրոպա արտահանձնումից խուսափելու համար, որտեղ նրանք իրենց հանցագործությունների համար կենթարկվեին քրեական հետապնդման:

Ընդհանուր առմամբ, փախուստի ուղիների, կեղծված փաստաթղթերի, իշխանությունների հանցակցության և օրինական սողանքների համակցությունը նացիստական պատերազմական յանցագործներին հնարաւորութիւն տուեց փախչելու Հարավային Ամերիկա և Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ավարտից յետոյ երկար տարիներ խուսափելու արդարադատութիւնից: ChatGPT, March, 2024.